



MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

60

wrzesień 2021

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII



1. Św. Paweł w dzisiejszym czytaniu mówi o przejściu od bycia obcym, a nawet wrogiem wobec Boga, do przeżywania bliskości i przyjaźni z Panem wszechświata. Taka przemiana jest możliwa, gdyż Chrystus oczyścił nas z grzechów i prowadzi nas drogą świętości. Wszyscy jesteśmy na tę drogę wezwani, a zbliżająca się beatyfikacja naszych rodaków – kard. Stefana Wyszyńskiego i siostry Róży Czackiej – jest kolejnym umocnieniem na tej drodze.

2. Wiele beatyfikacji przeżyliśmy w ostatnich latach. Przypomnijmy te z ostatnich dziesięciu lat. Rok 2018 dwie beatyfikacje: Michała Giedroycia, zakrystiana w kościele św. Marka w Krakowie i Hanny Chrzanowskiej – pielęgniarki; Rok 2016 – również dwa wydarzenia: beatyfikacja ks. Władysława Bukowińskiego – apostoła Kazachstanu oraz kanonizacja bł. Stanisława Papczyńskiego, założyciela zgromadzenia Księży Marianów; 2015 – także dwie beatyfikacje: Klary Ludwiki Szczęsnej – współzałożycielki Sióstr Sercanek oraz Michała Tomaszka i Zbigniewa Strzałkowskiego – męczenników franciszkańskich z Pariacoto; 2014 – Kanonizacja Jana Pawła II, papieża; 2013 dwie beatyfikacje: Małgorzaty Szewczyk – założycielki Sióstr Serafitek oraz Zofii Czeskiej – założycielki Sióstr Prezentek.

3. Kościół nieustannie ukazuje nam wzory świętości i to nie tylko przez wyniesienie na ołtarze ludzi o heroicznej wierze, nadziei i miłości. Papież Franciszek w adhortacji „*Geudete et exultate*” pisze: „Lubię dostrzegać świętość w cierpliwym ludzie Bożym: w rodzicach, którzy z wielką miłością pomagają dorastać swoim dzieciom, w mężczyznach i kobietach pracujących, by zarobić na chleb, w osobach chorych, w starszych zakonnicach, które nadal się uśmiechają. W tej wytrwałości, aby iść naprzód, dzień po dniu, widzę świętość Kościoła walczącego. Jest to często «świętość z sąsiedztwa», świętość osób, które żyją blisko nas i są odblaskiem obecności Boga, albo, by użyć innego wyrażenia, są «klasą średnią świętości»” (nr 7). Przede wszystkim zaś wpatrujmy się w Maryję, w Jej Niepokalane Serce i Jej zawierzamy naszą drogę życia. Jej słowa, wypowiedziane w czasie Zwiastowania, które będziemy rozważać w czasie nabożeństwa, niech będą naszym umocnieniem.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA



W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują. Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Panie Jezu, dziękujemy Ci za Maryję, Twoją i naszą Matkę. Dziękujemy za Jej nieustanną obecność pośród nas i Jej matczyną opiekę. Dziękujemy za Jej Niepokalane Poczęcie. To w nim zapoczątkowane zostało Jej pełne oddanie się Bogu, Jej wiara, która – w sposób całkowicie wolny – pozwoliła Jej wypowiedzieć słowa: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa”. Wpatrując się w niepokalane poczęcie Twej Matki, która siebie nazywa Służebnicą, chcemy rozważać Jej słowa, by lepiej nimi żyć i by od Niej uczyć się cnoty pokory i wierności oraz poddania się we wszystkim woli Bożej. W rozważaniu tej prawdy poprowadzą nas myśli z dokumentów i przemówień św. Jana Pawła II. Po każdym odczytanym fragmencie rozważania pozostaniemy w chwili ciszy, aby móc odpowiedzieć sobie w sercu na postawione pytania i zadać kolejne. Napełnij nas, Panie Jezu, swoim Duchem, abyśmy lepiej rozumieli wartość słów Niepokalanej Matki, zatroskanej o każdego z nas.

Chwila ciszy.

L1: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa”. Maryja wierzy i dlatego mówi „tak”. Jest to wiara, która staje się życiem: staje się zobowiązaniem wobec Boga, a także zobowiązaniem wobec bliźniego. Maryja w sposób wolny i świadomy oddaje się inicjatywie Bożej, która urzeczywistnia w Niej swoje „wielkie rzeczy”. Jaka jest nasza wiara? Czy umiemy mówić Bogu „tak”, pozwalać Mu, również w nas, czynić wielkie rzeczy?

Chwila ciszy.

L2: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa”. Maryja wypowiada to wyznanie poprzez tyle ludzkich warg: czasem spieczonych gorączką i trawionych cierpieniem, czasem bliskich rozpacz. Te słowa, które zostają jedynym blaskiem życia, niech staną się dla wszystkich stałym światłem życiowej drogi. Czy w chwilach trudnych, po ludzku beznadziejnych, umiemy z wiarą, jak Maryja, wypowiadać te słowa?

Chwila ciszy.

L1: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie wedle twego słowa”. W tej wypowiedzi zawiera się jakby prototyp każdego powołania - kapłańskiego, małżeńskiego, do życia konsekrowanego. W każdym z nich, podobnie jak Maryja, wybieramy samego Jezusa, Boskiego Oblubieńca. Czy pragniemy żyć dla Niego, być dla każdego znakiem Jego miłości?

Chwila ciszy.

L2: „Oto Ja, służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa!”. Pierwszym momentem podporządkowania siebie temu jedynemu pośrednictwu „między Bogiem i ludźmi”, jakim jest pośrednictwo Jezusa Chrystusa, jest przyjęcie przez Dziewicę z Nazaretu macierzyństwa. Maryja godzi się na wybór Boży, aby z mocy Ducha Świętego stać się Matką Syna Bożego. Przyjęła Ona wybór na Matkę Syna Bożego, kierując się oblubieńczą miłością, która całkowicie poświęca osobę ludzką Bogu. Jaki jest nasz stosunek do macierzyństwa, do dziecka, do nienarodzonego dziecka?

Chwila ciszy.

L1: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa”. W wyrażeniu „służebnica Pańska” dochodzi do głosu w Maryi cała świadomość stworzonosci w stosunku do Stwórcy. Równocześnie myśląc o Bogarodzicy wkraczamy w rozważanie o godności i powołaniu człowieka. Ta godność oraz powołanie, które odpowiada tej godności, swą ostateczną miarę znajduje w zjednoczeniu z Bogiem. Czy szanuję godność ludzi starszych, bezdomnych, opuszczonych, uzależnionych?

Chwila ciszy.

L2: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa”. Oto Szkoła Maryi. Prowadzi ją Ta, która uzyskuje dla nas w obfitości dary Ducha Świętego i daje nam przykład pielgrzymki wiary, w której jest niezrównaną Mistrzynią. Wobec każdej tajemnicy swego Syna zachęca nas Ona, jak to było przy zwiastowaniu, do zadawania z pokorą pytań, które otwierają na światło, by na koniec okazać zawsze posłuszeństwo wiary. Czy rozważam Boże Słowo? Czy proszę Boga o jego zrozumienie, by nim żyć każdego dnia?

Chwila ciszy.

L1: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa”. Maryjo, Dziewico z Nazaretu, dziękujemy Ci za te słowa. Spraw, aby zawsze nam towarzyszyły. Naucz nas ufne go oddania siebie Bogu, najlepszemu Ojcu. Naucz nas traktowania rzeczywistości świata z żywym poczuciem odpowiedzialności i z radosną nadzieją. Do Syna swego nas prowadź. On naszym Zbawicielem. On naszą drogą, prawdą i życiem.

Chwila ciszy.

Śpiew, np.: „Jak paciorki różańca”.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA



P: Odpowiadając na prośbę Matki Najświętszej odmówmy cząstkę różańca. Rozważmy tajemnice radosne dziękując za zaproszenie do Szkoły Maryi, do ufnego mówienia Bogu „fiat”.
Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Zwiastowanie Matce Najświętszej

P: Maryjo, Matko niepokalana, Służebnico Pańska, naucz nas częstego rozważania Twojego „fiat” i powtarzania go Bogu z niezłomną wiarą, nadzieją i miłością zarówno w chwilach radosnych jak i trudnych.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Nawiedzenie św. Elżbiety

P: Maryjo, Matko niepokalana, Służebnico Pańska, Ty uczysz nas, że wypowiedziane Bogu „fiat” otwiera serce na służbę drugiemu człowiekowi. Wypraszaj nam łaskę całkowitego oddania siebie Jezusowi, a przez Niego również tym, których On stawia na naszej drodze życia.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Narodzenie Pana Jezusa

P: Maryjo, niepokalana Matko, Służebnico Pańska, Twoje macierzyństwo przeniknięte jest do głębi oddaniem siebie Bogu. Ucz nas, abyśmy realizując nasze powołanie, doświadczali Twojej macierzyńskiej miłości.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

P: Maryjo, niepokalana Matko, Służebnico Pańska, słowa Symeona potwierdziły Twój udział w zbawczych zamierzeniach Ojca. Spraw, aby rozważanie Twojego „fiat”, uczyło nas wędrowania Twoimi drogami.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

P: Maryjo, Matko niepokalana, Służebnico Pańska, błogosław wszystkim matkom. Niech Twoje doświadczenie szukania Syna uczy je oparcia na Tobie, gdy wychowanie dzieci zdaje się stawiać wymagania ponad siły.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.